

Sygn. akt VI Gz 175/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Borucki**

Sędziowie: **SSO Anna Walus-Rzasa (spr.)**

SSO Barbara Frankowska

Protokolant: asyst. sędz. Jarosław Różycki

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. C.**

przeciwko **R. N. oraz P. K.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego R. N. na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 21 lutego 2014r., sygn. akt V GNc 3332/13,

postanawia:

I. oddalić zażalenie;

II. zasądzić od pozwanego R. N. na rzecz powoda J. C. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sygn. akt VI Gz 175/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie, na podstawie art. 504 § 1 k.p.c., odrzucił sprzeciw pozwanych w tym R. N. od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 października 2013 roku.

W uzasadnieniu wskazał, że zarządzeniem, pozwani zostali wezwani do usunięcia braków formalnych sprzeciwu poprzez przedłożenie pełnomocnictwa w dwu egzemplarzach, udzielonego Panu S. K. (1) przez obu pozwanych, w oryginale lub w kopii uwierzytelnionej notarialnie oraz umowy w dwu egzemplarzach, stanowiącej podstawę do udzielenia pełnomocnictwa w myśl art. 87 § 1 k.p.c. – w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia sprzeciwu. W zakreślonym terminie pozwani nie usunęli wszystkich braków, które umożliwiałyby nadanie sprawie biegu albowiem powyższe dokumenty zostały złożone przez skarżącego w jednym egzemplarzu.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie złożył pozwany R. N.. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego i rozpoznanie sprawy na nowo z powodu nieważności postępowania przed Sądem I instancji.

W uzasadnieniu podał, że reprezentujący wcześniej pozwanych S. K. (1) – z zakresu doradztwa prawnego - zachował się w sposób nieprofesjonalny oraz godzący w dobra prawne pozwanych a tym samym jego zachowanie doprowadziło do odrzucenia sprzeciwu. Skarżący zwrócił uwagę również, że przedmiotowa umowa zlecenia z S. K. (art. 87 § 1 k.p.c.) została sporządzona jedynie na potrzeby napisania sprzeciwu od nakazu zapłaty, i nie jest w rozumieniu powyższego przepisu „umową stałego zlecenia w zakresie obsługi prawnej”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Stosownie do art. 504 § 1 k.p.c. Sąd odrzuca sprzeciw którego braków pozwany nie usunął w terminie. Należy podkreślić, iż pozwany bezsprzecznie nie uzupełnił wskazanych przez Sąd Rejonowy braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty.

W zażaleniu skarżący nie przedstawił żadnych zarzutów, które podważałyby prawidłowość zaskarżonego postanowienia. Okoliczność, że strona pozwana była w sprawie reprezentowana przez pełnomocnika – na podstawie umowy zlecenia (art. 87 § 1 k.p.c.) nie mogła mieć żadnego znaczenia dla odrzucenia sprzeciwu. Podstawą odrzucenia sprzeciwu był bowiem fakt, że pozwani w określonym terminie nie wykonali poprawnie zarządzenia w przedmiocie usunięcia braków formalnych złożonego sprzeciwu – o co zostali wezwani.

Nie przesądzając kwestii ważności umowy zlecenia zawartej przez pozwanych z S. K., dla potrzeb niniejszego postępowania istotne jest jej literalne brzmienie. W związku z powyższym kwestia jej ważności w postępowaniu zażaleniowym nie może być badana.

Jednakże w niniejszej sprawie podkreślenia wymaga, iż podstawą odrzucenia sprzeciwu był jedynie brak przedłożenia odpisu pełnomocnictwa oraz umowy stanowiącej podstawę udzielenia pełnomocnictwa. Obowiązek jego przedłożenia wynika wprost z art. 89 § 1 k.p.c. i art. 128 kpc. Ponadto argumenty autora zażalenia, iż pozwani nie byli poinformowani przez pierwotnego pełnomocnika o wezwaniu do uzupełnienia braków w związku z tym, że kancelaria doradztwa prawnego i administracyjnego już nie funkcjonowała są bez znaczenia albowiem Sąd wzywał pozwanych osobiście do uzupełnienia braków. Jako, że pozwani – co wynika z akt sprawy – zostali należycie poinformowani o skutkach niedopełnienia nałożonego na nich obowiązku, a pomimo tego nie wywiązali się z niego w sposób należyty, Sąd Rejonowy był zobligowany do odrzucenia sprzeciwu zgodnie z dyspozycją art. 504 § 1 k.p.c., co też zasadnie uczynił. W zażaleniu skarżący nie przedstawili natomiast żadnych zarzutów, które podważałyby prawidłowość zaskarżonego postanowienia

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji. O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd orzekł na podst. art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 kpc i w związku z § 6 pkt 5) i §13 ust. 2 pkt. 1) Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)